

Paní **Marie Himlarová, rozená Švédová**, se narodila dne 4.září 1954 v Karviné 2-Doly, v tzv. Bayerově nemocnici, manželům Zdence a Vladimíru Švédovým.

Její otec, Vladimír Švéda, narozen 6.října 1928, působil jako zaměstnanec ČSD (strojvedoucí), matka Zdenka pracovala jako prodavačka podniku Pramen.

Rané dětství prožila v domku v Karviné – Darkově, který patřil její babičce. V r. 1958 došlo k jeho výkupu a demolici z důvodu stavby nové žel.tratě Bohumín-Žilina. Rodina našla provizorní bydlení u tety pamětnice v rod. domku (0+1), nábytek uložili dočasně u další tety. Stavba nového domku, opět v Darkově, se uskutečňovala svépomocí (pomoc rodiny, všechno ještě ručně, bez míchačky, vrátku). Peníze za výkup starého domku byly tehdy na tzv. vázaném vkladu - peníze byly uvolněny až po předložení faktury za materiál, provedené práce. V r. 1960 se rodina pamětnice nastěhovala do ne zcela dokončeného domku.

Téhož roku nastoupila do 1.třídy v Karviné - Darkově, kde docházela až do 5.třídy. Tehdy povinně vstoupila do Jiskry a poté do Pionýra, navštěvovala však také i hodiny náboženství. Od r. 1965 docházela do 6.-7. tř. ZŠ Na Bělidle, pak byla škola přemístěna do nové ZŠ U Studny.

V roce 1968 patřili její rodiče ke stoupencům A.Dubčeka a Pražského jara (odebírali Literární noviny ,časopis Reportér), bohužel po vstupu vojsk Varšavské smlouvy byli nuceni se podřídit novému režimu. Ji samotnou v době invaze nechtěli rodiče sami ven příliš pouštět, několik vzpomínek má však od svých bratranců a známých.

Od r. 1969 studovala na SEŠ v Č. Těšíně, které ukončila r. 1973 maturitou. Na SEŠ se stala členkou Unie učňů a středoškoláků, která však byla zrušena v r. 1970. Poté společně s kamarády a spolužáky založili MO SSM (místní organizace Svazu socialistické mládeže). Organizovali diskotéky, zábavy, sportovní turnaje, hudební večery, kde poslouchali beatové skupiny i ze zahraničních desek. Také uskutečnili mnoho brigád, např. oprava klubovny, pomoc při stavbě vodovodu v Darkově, stavba zdravotního a kulturního střediska atd. Politických akcí se zúčastňovali jen v těch nejkrajnějších případech...

V této době také odmítla poprvé vstup do KSČ. Od r. 1976 byla však navržena a zvolena poslancem ONV Karviná za obvod Darkov (návrh ZO na šachtě). Opět navrhována i v dalším volebním období -zde už odmítla. Poté byla předvolána na OV KSČ i OV SSM k podání vysvětlení.

Od r. 1973 až 1994 začala pracovat na dole Důl Prezident Gottwald (po r. 1989 Důl František) v Horní Suché na finanční oddělení, statistice a rozborech.

Během svého působení na šachtě měla možnost třikrát sfárat do dolu, poznala náročné podmínky a těžkou práci horníků. V této době, v září r. 1974, došlo také k důlnímu neštěstí - utržení lana těžní klece, která dopravovala horníky do dolu, s velkým množstvím mrtvých a zraněných.

V září 1976 uzavřela manželství s Erichem Himlarem, který pracoval na Dole ČSA jako důlní zámečník.

K jednomu z nejhorších zážitků v manželství došlo hned v jeho počátcích: v r.1977 výbuch metanu a následný požár těžce zranil jejího manžela, který utrpěl mnoho těžkých popálenin. Další tři horníci byli stejně jako on těžce a deset lehce zraněných, dalších 31 jeho spolupracovníků však v dole zemřelo. Po vyléčení pak dál pracoval jako hlavní narážeč u šachty na dole ČSA až do důchodu v r. 2007.

V r.1977 se narodila dcera Ivany, se kterou byla v letech 1977- 1980 na mateřské dovolené.

Společně s manželem stále odolávali tlaku vstupu do KSČ.

V roce 1988 byl opět vykoupen rodinný domek rodičů z důvodu poddolování (těžební pole Dolu Darkov), v němž společně s nimi a s manželem i dcerou žili. Její rodiče se pak přestěhovali do Studénky, pamětnice s rodinou pak v roce 1993 do panelového domu v Karviné – N.Městě.

V roce listopadu 1989 v průběhu Sametové revoluce se pamětnice účastnila demonstrací v Ostravě, pomáhala distribuovat letáky a stala se členkou místního Občanského fóra. Došlo také ke změnám na šachtě DPG (volba nového vedení i v OKD).

Z důvodu uzavírání šachet v 90.letech 20.stol na Karvinsku si našla novou práci na SU OPF Karviná, kde byla přijata v r. 1994, a pracovala zde až do odchodu do důchodu v r. 2014 jako finanční referent.